

CHOEKAT- Bemidbar 19:1-22:1

De Parasja begrijpen

Numeri 19:1-22

We zullen leren hoe we

- 1) **Het hoofdthema (onderwerp) van een Parasja (wekelijkse Torah-lezing) kunnen begrijpen.**
- 2) **Thematische verbindingen kunnen leggen met de Parasja (Bijbelstudies verbonden door een gezamenlijk thema (onderwerp))**
- 3) **De Parasja beter kunnen begrijpen door thematische verbindingen te leggen met andere Bijbelgedeelten**

Deze studie is het eerste deel van een lange les over de Parasja's Choekat en Balak. Als je deze les als een geheel wilt bestuderen, dan moet je het hele stuk in een week lezen, Choekat en Balak zijn namelijk afzonderlijke Parasja's. Als je ze als afzonderlijke lessen behandelt dan heb je twee weken om deze les door te nemen.

Doorzoeken van de Parasja's Deel 1 – Van generatie op generatie

Om een gedeelte goed te kunnen begrijpen moeten we voortdurend de context in de gaten houden, en de volgende vragen stellen: Het wie, wat, wanneer, waar, waarom en hoe van de Parasja's. De antwoorden op deze vragen helpen je op het gedeelte correct te begrijpen. Vorige week hebben we gestudeerd op de opstand van Korach, Dathan en Abiram. We keken naar de generatie die uittrok uit Egypte. Laten we kijken hoe de dingen kunnen veranderen in slechts een paar hoofdstukken.

Neem een paar minuten de tijd om Parasjat Choekat, Numeri 19:1-22:1, door te lezen. Je herinnert je vast nog hoe er in de sidra's van vorige week werd verteld over de vervloeking van de generatie die uit Egypte trok zodat ze moesten sterven in de woestijn tijdens een periode van veertig jaar. Besef je dat Numeri 20-22 de reis beschrijft van de volgende generatie van Am Jisrael (het volk van Israëel) op weg naar het Beloofde Land? Echt waar! Hoe weten we dat? Lees Numeri 22:1.

Weet jij welke belangrijke gebeurtenis (over de woorden van de Torah) gebeurde op de vlakten van Moab?

Dit was de plaats waar _____ de inhoud van het boek Deuteronomium deelde.

Zie je dat er in Numeri 22:1 staat dat Am Jisrael op de oevers van de Jordaan was, tegenover Jericho. Daarom weten we dat dit het veertigste jaar is na de Exodus toen Am Jisrael aan kwam in het Beloofde Land. Maar wacht even! In Parasja Korach, lazen we over de zonden van de eerste generatie tijdens hun tweede jaar in de wildernis. Moeten we nu geloven dat Parasja Choekat acht-en-dertig jaar daarna gebeurde? Inderdaad! Traditioneel hebben de Joodse geleerden het boek Numeri verdeeld *in twee gedeelten*.

1. De eerste helft van het boek Numeri, Numeri 1:1-18:32 (Parasjat Bemidbar — Korach) vertelt over de beproevingen en uitdagingen van de generatie van de Exodus.

2. De tweede helft van het boek, Numeri 19:1-36:13 (Parasjat Choekat — Masee) vertelt over de oorlogen van de tweede generatie toen zij het Beloofde Land naderden.

Dus de vraag die je zou moeten stellen is deze: "Wat gebeurde er in de overige achtendertig jaar?" Of nog belangrijker: "Waarom koos Adonai ervoor om de verhalen van de gebeurtenissen die tijdens die Jaren plaatsvonden niet op te laten schrijven?"

Wat was de tragische consequentie van de zonde van de verspieders?

Het hele volk werd veroordeeld om te sterven in de wildernis gedurende de _____ jaar die zouden volgen

Misschien is dat de reden dat de Torah zwijgt over deze achtendertig Jaren waarin de generatie van de Exodus in de wildernis stierf. Het was een periode die werd gekenmerkt door dood en tragedie (Numeri 14:33-35)! De generatie die de Exodus had meegemaakt had geen toestemming om het land in bezit te nemen.

Hoe geven de dood van Mirjam en Aäron ons een sleutel dat er hier sprake is van een overgang van de ene generatie naar de volgende?

Mirjam en Aäron zijn misschien onder de laatsten die sterven van de _____ generatie. Dat zij sterven geeft ons een aanwijzing dat alle anderen van die generatie _____ zijn gestorven.

Mozes, Aäron en Mirjam waren de geestelijke leiders van Am Jisrael vanaf het begin. Dus, we zouden verwachten dat zij mogelijk de laatsten zouden zijn die zouden sterven. In feite wordt in Numeri 20:12 gerefereerd aan de dood van Mozes, als Adonai zegt dat noch hij noch Aäron toestemming hebben om Am Jisrael naar het Beloofde Land te brengen. Vanuit thematisch oogpunt kunnen we zien dat dit hoofdstuk ons een zeer belangrijke verandering in het verhaal laat zien! **Een hele generatie is gestorven en een nieuwe is opgestaan**. Kun jij een ander vers uit een ander Bijbelgedeelte bedenken wat duidelijk vooruitwijst naar de gebeurtenissen van deze Sidra (Torah gedeelte) als gebeurtenis in het veertigste jaar? **Lees Numeri 33:38**.

In dit vers staat dat Aäron stierf op de vijfde maand van het veertigste jaar na de Exodus. En, in Deuteronomium 1:3 staat dat Mozes de woorden van het boek Deuteronomium aan het volk gaf in de elfde maand van het veertigste jaar na de Exodus. Er is nog meer bewijs dat de gebeurtenissen uit Parasjat Choekat (vanaf Numeri 20:1) in het veertigste jaar na de Exodus gebeurden ...

Lees Numeri 19 en bedenk wat het algemene onderwerp/thema is. Omdat we weten dat de vorige generatie is gestorven (Numeri 1-18), en dat de nieuwe generatie op het punt staat om het Land in bezit te gaan nemen (Numeri 20:1-Deuteronomium), ben ik benieuwd of jij kan zeggen waarom

Numeri 19 gebeurt op het betreffende moment, hint— Zoek naar het algemene onderwerp- thema van Numeri 19 en vergelijk het met de bestemming van de generatie die wegtrok uit Egypte?

Numeri 19 leert ons over _____ van de dood. Na contact met een lijk moet een persoon worden gereinigd met water met de as van de rode vaars. Am Jisrael was veroordeeld om in de wildernis te sterven. Nu het veertigste jaar is gekomen is die generatie bijna compleet weggevaagd door de dood. Een nieuwe generatie is opgestaan, een generatie die niet was veroordeeld tot dood in de wildernis. Doordat de instructies voor reiniging van de dood tussen deze hoofdstukken zijn geplaatst, waarin enerzijds het lot van de eerste generatie wordt beschreven (Numeri 1-18) en de hoop voor leven van de tweede generatie anderzijds, leert de Torah dat de tweede generatie is _____ van en/of afgezonderd van de verontreiniging die gebeurde vanwege de dood van de eerste generatie.

Zoals je kunt zien is er een diepere betekenis waarom de reiniging van de dood op deze plek in de Torah is neergezet. Waarom is Numeri 19 niet in Leviticus gezet in de buurt van Parasjat Tazria en Metzora, in welke het ging over verontreiniging vanwege contact met de realiteit van de dood? Dat zou de perfecte plaats zijn geweest. Maar zoals gewoonlijk plaatst de Torah vaak bepaald onderwijs in thematische volgorde om ons te helpen om de connectie te ontdekken tussen twee gedeeltes die op het eerste gezicht niets met elkaar te maken hebben. Door Numeri 19 tussen de verhalen over de twee verschillende generaties van Am Jisrael te plaatsen leert de Torah ons dat de zonden van de eerste generatie waren verzoend en dat het voor de tweede generatie nodig was dat ze volledig afstand namen van de dood van de eerste generatie.

Samenvattend kijken we dus naar een nieuwe generatie Israëlieten vanaf Numeri 20 en verder. De generatie van de Exodus is gestorven. Deze Sidra is er een van verandering. Eerst sterft Mirjam, daarna Aäron. Mozes zal de laatste persoon van de eerste generatie zijn die sterft. Als we verder lezen dan hebben we deze uitleg nodig om de dingen beter te begrijpen

De klachten van de tweede generatie begrijpen

Als we lezen over de klachten van Am Jisrael in de Sidra van deze week, dan krijg je misschien het gevoel dat je deze verhalen al eerder hebt gelezen? Na alles wat er met de vorige generatie is gebeurd, in het bijzonder de veroordeling dat ze moesten sterven in de wildernis, zou je dan niet denken dat de tweede generatie voldoende heeft geleerd om niet in dezelfde valkuilen te stappen om dezelfde fouten te maken. We gaan hun klachten thematisch bestuderen, door ze naast en tegenover de klachten van de eerste generatie te plaatsen, om te zien of we het karakter van de tweede generatie daardoor beter kunnen begrijpen.

Lees Numeri 20:1-6. Komt dit verhaal je niet heel bekend voor? Waar zijn we een soortgelijk verhaal tegengekomen?

Deze zelfde gebeurtenis vond plaats met de _____ generatie, lees Exodus 17:1-7.

Als je deze twee verhalen met elkaar vergelijkt, hoeveel overeenkomsten kan jij dan ontdekken?

In beide verhalen was er geen _____ voor het volk, het volk ging _____, het volk klaagde erover dat ze uit _____ zijn weggegaan en Adonai geeft een oplossing, Mozes krijgt de opdracht om een _____ te zoeken en voor het oog van het volk water voort te brengen uit een _____.

Zie jij dat deze verhalen bijna identiek zijn? Zijn ze dat?

Lees de specifieke claims van het volk in Exodus 17:3. Wat bedoelde het volk toen ze zeiden, “waarom hebt u ons uit Egypte gehaald”? Dit werd regelmatig gezegd door de eerste generatie. Ook al staat het er niet specifiek in dit gedeelte, als je tussen de regels leest dan kun je zien dat Am Jisrael TERUG wilde naar Egypte! Dat weten we omdat Am Jisrael vanaf het moment dat ze zijn weggegaan uit Egypte herhaaldelijk het verlangen hebben geuit om terug te keren telkens wanneer hun omstandigheden onaangenaam werden. In de volgende gedeeltes zei Am Jisrael dat zij beter af waren geweest destijds in Egypte— Exodus 14:11-12; 16:3. In hun vraag ligt het verwijt, “waarom heb je ons uit Egypte gehaald?” en het verlangen om terug te keren.

Lees Numeri 20:3-5 zorgvuldig. Am Jisrael stelt Mozes opnieuw deze vraag, “Waarom heb je ons uit Egypte geleid?” Verlangen de mensen terug naar Egypte, net zoals de vorige generatie?

_____.

Hoe weten we dat zeker? Let goed op het laatste deel van Numeri 20:5. Waar verlangt het volk naar?

Een plaats met _____, _____, _____ en _____.

Naar welke plaats verlangen zij? Denk jij dat het Egypte is? Als je aan Egypte dacht, lees dan Numeri 13:21-25 en Deuteronomium 8:7-9 eens. Volgens deze gedeeltes, welk land heeft er dan granaatappels, vijgen en druiven?— Egypte of Kanaän (het Beloofde Land)?

Het _____, niet _____!

Let nu op de wonderlijke overeenkomsten tussen de woorden— granaatappels, vijgen, druiven— in Numeri 20:5 en Numeri 13:23 en Deuteronomium 8:7-9. Ik vraag het opnieuw, verlangt de tweede generatie naar Egypte of naar het Beloofde Land?

Het feit dat Am Jisrael de woorden druiven, granaatappels en vijgen gebruikt – waarvan we weten dat ze karakteristiek zijn om Kanaän, en niet Egypte te beschrijven— bewijst dat ze naar het _____ verlangen.

Door Numeri 20:1-6 en Exodus 17:1-7 met elkaar te vergelijken zien we hoe de klacht van beide generaties hetzelfde is. Het feit dat de tweede generatie op dezelfde manier klaagde als hun voorvaders onder identieke omstandigheden, doet ons geloven dat de tweede generatie niets heeft geleerd van de dood van hun voorouders en hun veertig jaren van omzwerving. En, de vergelijking tussen de twee gedeeltes kan ook de gedachte oproepen dat de tweede generatie ook wilde

terugkeren naar Egypte. Maar, als we het verhaal beter bekijken, dan zien we dat de tweede generatie, ook al klaagden ze net zoals hun voorouders, een sterk verlangen had om eindelijk naar het Beloofde Land te gaan, en niet een verlangen om terug te keren naar Egypte! We zien dat niet alles is verloren. Deze eenvoudige vergelijking heeft ons laten zien dat hun harten zijn gericht op Eretz Jisrael, niet op Egypte zoals het hart van hun voorvaderen! Deze nieuwe generatie is klaar het o het land in te nemen. Zij warden geboren en opgevoed in de woestijn en hebben niet de slaafse mentaliteit die kenmerkend was voor hun voorouders. Toch zijn ze, net zoals hun voorouders, nog steeds ongeduldig— daarom klagen ze—zij zijn klaar om verder te gaan met de erfenis. **Vanuit geestelijke oogpunt is het verlangen op terug te keren naar Egypte altijd gezien als een negatieve eigenschap, en het verlangen om het Beloofde Land binnen te gaan als een deugd**

Laten we naar een andere klacht van deze tweede generatie gaan kijken. Lees Numeri 20:14-21:9. Lees Numeri 21:5 extra zorgvuldig. In welk gedeelte van de Torah verlangde Am Jisrael in het verleden naar voedsel?

Lees Numeri 11:4-6, en let daarbij in het bijzonder op hun klacht. In Parasjat Beha'alotcha, hebben we ontdekt wat de werkelijke reden was waarom Am Jisrael naar voedsel smachtte. De kwestie ging veel dieper dan slechts het verlangen naar voedsel. Adonai wist dat het volk Hem had afgewezen. De klacht over het voedsel was slechts een excuus om zich af te keren van Hem en Zijn geboden. Let erop dat het volk zei dat ze "onbeperkt" konden eten in Egypte. Wat? Zij waren slaven! Maar denk er even over na; in Egypte, waren ze vrij van de geboden van Adonai, terwijl ze nu zorgvuldig gehoorzaam moeten zijn aan Zijn woorden om alleen maar te kunnen eten! Denk eraan dat ze het manna alleen maar op een bepaald moment konden verzamelen, enz. Het volk verlangt ook naar Egypte! Egypte is de plaats waar hun harten waren. Deze visie, dat de klacht over het voedsel slechts een excuus was om zich af te keren van Adonai is de mening van de grote RASHI. Zijn commentaar op Numeri 11:4 is als volgt:

"Klagen" betekent zonder reden, want zij zochten een excuus om zich af te keren van God, en wat betreft hun schreeuw om vlees te kunnen eten, is het correct dat ze dat niet hadden? In het vers hebben we al gelezen dat "een grote menigte van allerlei herkomst met hen meetrok, evenals schapen en vee, TALRIJKE KUDDEN " (Sjemot 12:38)! Maar misschien hadden ze die inmiddels al opgegeten? (Dat kan niet zo zijn want) op het moment dat ze het land binnengaan, staat er in het vers dat "de stammen van Ruben en Gad talrijke kudden hadden, zeer groot." (BeMidbar 31:1). Dus, ze waren slechts op zoek naar een excuus.

Ook al klaagt de nieuwe generatie ook over het manna, toch is hun klacht anders. Leg uit waarom de tweede generatie meer "recht" had om te klagen over het manna dan de eerste generatie?

De tweede generatie had manna gegeten gedurende _____ jaar! De eerste generatie was nog maar net begonnen met het eten van manna.

Maar er is hier een diepere kwestie aan de orde, die heeft te maken met het punt dat werd gemaakt in het vorige gedeelte waarin we zeiden dat Am Jisrael heel graag het land wilde binnengaan.

Welke woorden werden gebruikt om ons te vertellen over de houding van Am Jisrael voordat ze in Numeri 21:5 klaagden—*hint: Lees Numeri 21:4?*

In de vertalingen staat dat Am Jisrael onderwijl _____ was geworden, of dat ze _____ waren geraakt.

Waarom waren ze ongeduldig? Lees Numeri 20:14-21 & 21:4. Realiseer jij je dat als Edom Am Jisrael toestemming had gegeven om door hun land te trekken, ze veel eerder in Eretz Jisrael waren aangekomen? Zo dicht waren ze erbij! Na veertig jaren was hun doel in het zicht, om mee te moeten maken dat hun hoop de grond in werd geboord toen Edom weigerde om hen doorgang te verlenen. Volgens Numeri 21:4, moesten ze om Edom heen trekken, en dat betekende dat ze terug moesten naar de woestijn, dezelfde reis terug! Kun je je voorstellen dat ze ontmoedigd waren? Zoals we al hebben gezien was Am Jisraël erop gericht om het Beloofde Land binnen te gaan. Helaas drukten ze hun ongeduld uit door te klagen.

Nogmaals, als we ons bewust zijn van de context van Am Jisraël's situatie, dan zien we dat de klachten van de tweede generatie van een heel andere aard waren dan die van de eerste generatie die ernaar verlangde terug te keren naar Egypte. De klachten van Numeri 20-21 zijn total anders dan die van Exodus-Numeri 18. Ook al zijn ze niet perfect, toch had de generatie van Numeri 20-21 een veel betere houding dan hun voorouders.

De moedige geest van de tweede generatie

We hebben gezien hoe de tweede generatie een aantal (maar niet alle) nare karaktereigenschappen van de eerste generatie had overwonnen. We gaan kijken naar een ander voorbeeld van hoe de tweede generatie meer bereid was om de taak van het innemen van het Beloofde Land op zich te nemen.

In Numeri 11:1, vanaf Parasjat Sjelach, hebben we geleerd waarom de eerste generatie een slechte houding aan ging nemen . Ze waren bang voor oorlog. Als je terugdenkt aan het moment waarop Am Jisraël met de reis naar het land begon vanaf de berg Sinaï, dan zien we dat ze ook openlijk beginnen te klagen. We hebben ook gezien dat die klachten eigenlijk ongegrond waren omdat ze een excuus zochten om zich af te keren van Adonai (Rashi). Met andere woorden, zij probeerden om de reis naar het Beloofde Land om de een of andere reden te vertragen. Waarom? Ze hadden geen zin om te moeten worstelen. Zolang Adonai hen van voedsel voorzag en voor hen zorgde bij de berg waren ze blij. Maar toen ze op reis moesten naar Eretz Jisrael om te vechten en te worstelen, wilden ze terug naar Egypte. Maar de echte reden daarvoor was niet dat ze bang waren voor oorlog. De echte reden was dat ze niet vertrouwden op de trouw van Adonai waardoor hun vijanden voor hen zouden wegluchten als ze de strijd met hen zouden aangaan.

Weet jij nog waarom Adonai de eerste generatie door de wildernis liet gaan om naar Kanaän te trekken, in plaats van over de weg van de Filistijnen?

Toen Am Jisraël in de eerste plaats begon aan hun exodus uit Egypte, leidde Adonai hen niet over de weg van de Filistijnen, omdat Hij zei dat ze wellicht van gedachten zouden veranderen als ze _____ - zouden zien en terug zouden willen naar Egypte—Lees Exodus 13:17.

Hij wist dat hun harten zouden smelten. De Torah leert ons dat de eerste generatie van Am Jisraël die wegtrok uit Egypte enorm bang was voor oorlog.

Laten we ze vergelijken met de tweede generatie. Lees Numeri 21:1-3. Dit gedeelte laat een perfecte tegenstelling zien tussen de twee generaties. Deze generatie is extreem proactief. Zien ammen het op zich om een eed te doen waarin ze zich verplichten om te vechten met Koning Arad! Zoals je kunt zien zijn deze jongens niet bang voor oorlog! Ze zijn er klaar voor! **LATEN WE KLAAR ZIJN VOOR DE STRIJD**, is de opdracht van de dag! Als je verder leest, zul je zien dat de tweede generatie verder ging en Sihon, Koning van de Amoriëten en Og, Koning van Basan versloeg!

Als we verhalen, die duidelijk thematisch met elkaar zijn verbonden, met elkaar vergelijken en tegenover elkaar zetten dan ontvangen we een schat van wijsheid en begrip, als je maar geduld hebt. We hebben gezien dat de tweede generatie, ook al waren ze nog steeds menselijk, had geleerd van de fouten van hun voorouders. Als we Numeri 20-21 vluchtig doorlezen, dan lijkt het erop dat ze net zo waren als hun voorouders. Maar we hebben gezien dat dat duidelijk niet het geval is. Zij verlangen naar Kanaän, niet naar Egypte. Zij zijn er klaar voor om het Koninkrijk met geweld in te nemen, en ze zijn niet laf en vol angst.